

Nieuwsbrief KisoBOKa 2019

Bestuur en staf van Bulikimu in Uganda

10 JAAR KISOBOKA

Op 12 februari 2009 werd de Stichting KisoBOKa opgericht. Een beetje uit noodzaak. Willem en Paul vertrokken eind 2007 naar Uganda en merkten al snel dat er diverse projecten te realiseren zouden zijn met name voor straatjongeren. Dat was het terrein waarin Paul werkzaam was, in dienst van het bisdom van Jinja. Maar projecten kosten geld en om dat te werven was een rechtspersoon nodig. De toenmalige 'ambassadeur van KisoBOKa', Jan van Neerven nam het initiatief naar de notaris te stappen en zo werd de Stichtingsakte opgesteld.

Jan was de eerste voorzitter en zou dat 5 jaar blijven. Hij werd in 2014 opgevolgd door Vincent Maassen en in 2018 nam Jos de Graaf de voorzittershamer over.

Jan van Neerven overleed enkele weken geleden en het bestuur is hem veel dank verschuldigd voor zijn enthousiasme in de eerste jaren. Voor zijn daadkracht het doel van de Stichting - het werk van Willem en Paul in Uganda ondersteunen - te realiseren. En zijn pionierswerk om in Nederland de juiste fondsen te vinden. Vincent Maassen en zijn vrouw bezochten Jinja in 2013 en maakten mee wat Willem en Paul daar deden. Vincent besloot, na terugkeer, zich daarvoor in te zetten. Hij werd lid van het bestuur en later

voorzitter. De taak van het bestuur wijzigde sterk toen Willem en Paul terug kwamen naar Nederland. De persoonlijke relaties met Uganda vielen weg. Het bestuur in Uganda koos een eigen koers en het was niet altijd duidelijk hoe gelden werden besteed. Dat gaf discussies in het bestuur hier, maar ook meningsverschillen hoe de NGO het best ondersteund kon worden. Het verschil van mening nam toe na het werkbezoek in september 2018 (zie elders) en dat leidde tot Vincents besluit om uit het bestuur te stappen.

Het bestuur is hem erg dankbaar voor de wijze waarop hij de verandering van het bestuur heeft vormgegeven en voor zijn betrokkenheid, die gevoed was door persoonlijke ervaring. Hij blijft het 10-jarig bestaan, ongetwijfeld, volgen en op enige afstand, meevieren.

Het bestuur heeft besloten het 10-JARIG BESTAAN te vieren in mei 2019. In die maand wil ze drie jongeren uit Jinja uitnodigen als 'eregasten' het jubileum mee te vieren. Alle drie hebben ze met steun van KisoBOKa de straat verlaten en een nieuw bestaan opgebouwd. Daar willen ze over vertellen op scholen, op de Hallo Wereld manifestatie (30 mei) en het bestuur wil een reünie organiseren voor de vele bezoekers die Fred, Halid of Danny in Uganda hebben ontmoet.

7

In dit nummer:

- 10 jaar KisoBOKa
- Ex-stratjongens naar Nederland
- 2018 voorbij
- Werkbezoek – vriendenbezoek
- Activiteiten in Jinja
- Nieuwe samenwerkingsovereenkomst

Zaterdag 18 mei viert de Stichting KisoBOKa haar 10-jarig bestaan met Halid, Fred en Danny uit Uganda als 'guest of honor'.

Meld je aan bij

willemenpaul@gmail.com

Bezoekers KisoBOKa – centrum Makenke

KISOBOKA EN BULIKIMU KISOBOKA

'KisoBOKa' betekent in de lokale taal: 'Het is mogelijk'. 'Bulikimu KisoBOKa' betekent 'Alles is mogelijk'. Met deze naam wil de NGO in Uganda uitdrukken dat ze geen uitdaging uit de weg gaat.

KisoBOKa streeft naar een wereld waarin de rechten van iedereen gerespecteerd worden en iedereen de kans krijgt zijn talenten volledig te ontplooiën. Concreet probeert KisoBOKa dat te realiseren in de gemeenschap Kimasa in Jinja. KisoBOKa is een tweeledige organisatie, die bestaat uit een ONDERSTEUNENDE en FINANCIERENDE Stichting in Nederland en een UITVOERENDE NGO in Uganda.

Tijdens het werkbezoek, op 22 september 2018 hebben de besturen van de NGO en de Stichting opnieuw een MEMORANDUM OF UNDERSTANDING ondertekend.

De Stichting KisoBOKa geeft een jaarlijkse subsidie op basis van een aanvraag van de NGO en de beschikbaarheid van middelen. Zij is de hoofdsponsor van de activiteiten van de NGO en intermediair naar andere fondsen in Nederland. Bulikimu KisoBOKa NGO geeft jaarlijks een financieel en inhoudelijk verslag en dient op basis daarvan een nieuw werkplan in voor het nieuwe jaar.

Bestuur en management (staf) zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van het werkplan.

Door het Memorandum zijn beide organisaties aan elkaar verbonden. De Stichting houdt op te bestaan als de NGO zichzelf zou opheffen of als zij zich niet meer erkent in de uitvoering van de doelstelling. De NGO zal zichzelf opheffen als de financiering door de Stichting stopgezet wordt of ze moet zelf andere middelen vinden.

10 jaar KisoBOKa is een mooi moment om de balans op te maken? Hoeveel jongeren zijn van de straat gehaald en geholpen? Hoeveel mensen zijn verder geholpen, hebben een lening gehad, een opleiding gevolgd? Meer dan 200 bezoekers hebben Jinja bezocht, soms op doorreis, soms om er weken of maanden mee te werken.

10 jaar KisoBOKa is een mooi moment om daar bij stil te staan. Herinneringen op te halen en verhalen te delen. Dat gaan we doen met Danny, Halid en Fred uit Uganda.

Danny is een van de eerste jongeren die we van de straat haalden. Hij kreeg de kans een catering opleiding te volgen en werkte in restaurants in Jinja en Kampala. Hij werd een uitstekend 'barista' en deed mee aan de kampioenschappen van Uganda.

In Kampala nam hij de zorg op zich voor jongeren uit Jinja, die dachten het in de grote stad te kunnen maken. Door zijn kundigheid slaagde hij er in een baan te krijgen in Dubai, waar hij nu werkt tegen een uitstekend salaris. Hij is er trots op dat hij zijn reis naar Nederland zelf kan betalen.

Fred is jarenlang gesponsord door een familie uit Beugen die hem de kans gegeven heeft een opleiding te volgen als monteur. Hij deed stage bij verschillende garages in Jinja en heeft sinds vorig jaar een vaste baan. Hij was de ambassadeur van KisoBOKa bij diverse manifestaties voor straatkinderen in Jinja, waar hij hartstochtelijk vertelde over zijn ervaringen.

Hij zorgt in Jinja voor zijn zusjes omdat zijn moeder dat niet kan, maar hij gaat ook nog regelmatig bij haar op bezoek om haar te helpen op het veld. De reis van Fred wordt mogelijk gemaakt door zijn sponsors.

Harid is ook vanaf het begin bij KisoBOKa betrokken en veel bezoekers kennen hem van de "Citytour". Een rondleiding door de 'andere kant van Jinja', waar de toeristen doorgaans niet komen. Hij organiseert deze tochten nog steeds.

Hij heeft sinds enkele jaren een eigen Stichting, die zorg draagt voor tientallen jongeren, die kans krijgen een opleiding te volgen. Ook zijn reis wordt mede door sponsors betaald.

KisoBOKa zoekt vrienden van de Stichting, die een van de jongens voor enige tijd wil ontvangen en/of iets van hun stad, dorp of regio wil laten zien. Neem contact op met Willem of Paul, per email of 0485-211719

UITNODIGING

zaterdag 18 mei 2019

WELKOMSPARTY
Fred, Halid en Danny

RECEPTIE
10-Jarig bestaan Stichting
KisoBOKa

14.00 – 17.00 uur
plaats wordt nader bekend
gemaakt

AANMELDEN bij
willemenpaul@gmail.com

Werkbezoek 2018

In de tweede helft van september vond er een werkbezoek plaats aan Jinja. Een delegatie van drie bestuursleden (Jos de Graaf, Berny Jansen en Paul van der Geest) bezocht Jinja voor ruim 2 weken met als doel:

- Versterking van de relatie met het NGO-bestuur
- Ondersteuning en verbetering van het financieel beheer
- Onderzoeken van samenwerkingsverbanden
- Hernieuwen en opbouw van netwerk/relaties
- Ondersteuning van beleidsontwikkeling

Deze doelstellingen zijn maar ten dele gehaald. Er is beter inzicht verkregen in het functioneren van het bestuur maar ook vastgesteld dat het toezicht van het bestuur op de uitvoering van activiteiten heeft ontbroken. Daardoor is er geld weggesluisd en zijn plannen

niet uitgevoerd, zoals voorzien. De zwakte in het financieel beheer is (opnieuw) aangetoond, maar de delegatie heeft dat in die korte tijd nauwelijks kunnen verbeteren. Ook zijn er geen nieuwe samenwerkingsverbanden opgebouwd. Kan KisoBOKa wel iets toevoegen?

Maar wel zijn er bemoedigende ontmoetingen geweest met oude bekenden en vrienden (zie verhaal Paul hieronder) en intensieve gesprekken over de toekomst van de NGO. De reis heeft een actueel beeld van de situatie opgeleverd. De kansen blootgelegd maar ook de zwaktes en dat zal de komende tijd veel extra aandacht vragen van het bestuur. Maar een daadwerkelijke ontmoeting tussen mensen van andere culturen, blijft verrijkend. Dat blijkt uit het verslag van Paul, die liever van een 'vriendenbezoek' dan van een 'werkbezoek' spreekt.

VRIENDENBEZOEK

In 2017 was ik zeven weken in Jinja, nu slechts twee. Minder kans om 'mee te leven' maar meer 'elkaar terugzien' en kijken hoe het gaat. Een weerzien met oude bekenden en vrienden. Jongeren van het begin zijn nu vader van een of twee kinderen en dan ben je de 'Jajja' (Opa) of je wilt of niet. Ik had cadeautjes voor de 'kleinkinderen', dus was overal welkom. Soms met een uitgebreide lokale maaltijd en dat smaakt naar 'weer thuis zijn'.

Zo voelt het ook in de stad, waar me veel mensen begroeten die mij nog kennen. Een straatjongen die in mijn armen springt. Ik val bijna omver, mijn hart vliegt open. Een andere straatjongen kijkt me aan en zegt: "He, je wordt ouder". Zelfs de man van de supermarkt: "Are you back"?

Ook in Makenke, de wijk waar het centrum ligt: "You are lost and most welcome".

Het huisje van de jongens loopt stroef. Jongens lopen weg, drinken en houden zich niet aan afspraken. We geven het idee om te stoppen met dit project en meer te focussen op het werk in de gemeenschap, mede door een gesprek bij Jinja Connection met Ibrahim, mijn oude collega. Hij vertelt ons dat het aantal kinderen dat fulltime op de straat leeft is terug gelopen van 200 naar 50. Daar zijn dan nog zo'n 10 tal organisaties voor in Jinja. Van hen zijn er een aantal beter uitgerust voor opvang dan ons programma.

In Makenke draaien de brouwerijen nog maar voor de helft. De melasse (van suikerriet) komt nu uit Burundi en is erg duur. Van de ene kant natuurlijk goed dat er minder alcohol gebrouwen wordt maar het betekent ook meer werklozen. Met name de jongeren, waarvan er een man of dertig rondhangen bij de brouwerijen, wachtend op werk.

Halid, een ex-straatjongen, heeft aangeboden een timmercursus te willen geven en bij toeval komt hij bij het centrum als wij een bestuursvergadering hebben. Ik roep hem erbij en hij legt zijn idee uit. Het bestuur van de NGO is enthousiast en inmiddels heeft hij alle materialen ingekocht en kan de cursus beginnen.

We bezoeken Fred, ook een ex-straatjongere in Bukaya, aan de overkant van de Nijl. Vorig jaar hebben we samen een baan voor hem gevonden. Hij doet het goed, zijn baas is tevreden en heeft zijn salaris verdubbeld.

Are you back?

Bakali en dochters

Hij werkt van maandag tot en met zaterdag en loopt elke dag 2 uur op en neer voor zijn werk. Inmiddels zorgt hij ook nog voor zijn 3 zusjes omdat zijn moeder te ziek is om dat te doen. Zijn trouwe sponsors zijn bereid om schoolgeld bij te leggen voor de zusjes. Zo zie je maar dat het zaad zich aardig kan verspreiden. Met Fred en zijn zusjes maken we een boottocht over de Nijl, voor de meiden de eerste keer en ze genieten.

Het is bijzonder met Paul Okello, de voorzitter, maar vooral mijn beste vriend hier, voor de hut te zitten. Pijn te delen dat het allemaal niet loopt als verwacht, maar ook dromen over nieuwe kansen. De vooruitgang in Uganda te delen. De invloed van de Chinezen, die een geweldige snelweg hebben aangelegd van Entebbe naar Kampala. Compleet met tolpoortjes, al weet nog niemand hoe ze werken. Met Paul dubben over de spoorlijn. Komt hij er wel of niet. Het antwoord is beslissend voor de toekomst van het centrum en KisoBOKa.

Met de hele delegatie hebben we best wel lastige gesprekken over het zwakke management en toezicht. Dat maakt me soms ook wel boos en ongeduldig.

Ik ben dan ook blij dat ik de reis kan afsluiten in Entebbe om nog drie dagen te relaxen met Willemien en Maarten, op hun unieke plek aan het Victoriameer. We kletsen gezellig bij, met Maarten schaken en na al die jaren gaat het me goed af en is het erg leuk. Met Willemien mee naar de golfbaan. Een oude baan uit de koloniale tijd (1920). Prachtig aangelegd, de open springen tussen de bomen. Met z'n drieën kaarten we zoals 'in the good old times'.

Of die ook in Kimasa terugkeren? Wellicht heeft ons bezoek weer een impuls gegeven. Er kan nog wel het een en ander verbeteren. We hebben, hoop ik, weer wat gezaaid. Of we ook kunnen oogsten in de komende jaren?

Mijn oogst van deze reis, hernieuwde vriendschappen en hoop op vernieuwing, heeft me genoeg gegeven om nog een tijdje op te kauwen.

Paul

Het jaar tweeduizend achttien.

Binnen enkele maanden verschijnt het jaarverslag 2018 en het overzicht van inkomsten en uitgaven. Het overzicht zal laten zien dat de financiële positie van de Stichting aanzienlijk is verbeterd, dankzij een fraai legaat. Maar dat betekent niet dat de situatie rooskleurig is. De bijdragen voor de lopende kosten in Uganda lopen op. Daar werd in 2018 meer dan € 22.000 aan uitgegeven.

In 2018 is zeker het werkbezoek een belangrijk onderwerp van bespreking in het bestuur geweest. Zowel de voorbereiding als het resultaat en niet minder: het vervolg. Maar ook de beraadslaging in het bestuur om te komen tot een visiedocument. Interesse in het jaarverslag: stuur dan een bericht aan het secretariaat: willempaul@gmail.com

Materiaal voor de cursus houtbewerking

**UW BIJDRAGE VOOR ONZE ACTIVITEITEN
IS VAN HARTE WELKOM OP NL 97 RBRB
09441249 92**

1 Fred en zusjes

ACTIVITEITEN IN JINJA

Ondanks het feit dat maar een deel van het centrum beschikbaar is, zijn er in 2018 twee cursussen georganiseerd. Een cursus 'kleding maken' en 'haarverzorging'. In totaal deden aan deze cursussen 18 meisjes en 5 jongens mee en zij hebben allemaal een baan gevonden. Daarmee hebben de cursussen een bijdrage geleverd het aantal werkloze jongeren in de wijk te reduceren. Op aandringen van het bestuur in Nederland is er nu een plan gemaakt voor een cursus 'timmeren en bouwen'. Het bestuur heeft daarvoor middelen ter beschikking gesteld en inmiddels zijn de eerste materialen voor de cursus aangekocht (zie foto). Het aantal aanmeldingen is nu 5, bij 10 aanmeldingen start de cursus. Naar we hopen, deze maand nog.

De cursus hairdressing wordt ook dit jaar weer gegeven en de cursisten van de tailoring gaan het tweede niveau in. De verwachting is dat het aantal cursussen wordt uitgebreid. Het terrein is opnieuw omheind en het vrijwilligershuisje is opgeknapt, zodat daar het kantoor kan worden gevestigd.

De hoop bestaat dat op korte termijn een besluit wordt genomen over de aanleg van de spoorlijn (volgens de meest recente berichten komt hij er NIET). Wederopbouw van het centrum, zou dan een belangrijke actie worden voor 2019.

In 2019 zal het rehabilitatieprogramma voor straatjongeren verdwijnen. Het aantal straatjongeren in Jinja is drastisch gewijzigd en het programma van de NGO roept in de wijk veel weerstand op. Het bestuur van de NGO wil daarom meer aandacht gaan geven aan de zwerfjongeren in de wijk. De huurtermijn van het huisje eindigt eind maart en dat zou een goede reden zijn het project per die datum te stoppen. Er zijn momenteel maar 2 jongens in het programma. Zij krijgen verdere ondersteuning in hun dorp.